

Bahattin Bican

Doğum tarihi:
1957

Vefat tarihi:
13 Nisan 2020

Vefat sebebi:
Sürgünde- Covit-19

Mesleği:
Deniz Subayı

'Bahaddin, dünya gözüyle bir daha görüşemeyeceğiz galiba'

YA ZI Harun Tokak
Gazeteci - Yazar

Meş'um 15 Temmuz Planlı Darbe hadisesi olalı bir ay kadar olmuştur. Öfke her geçen gün bir sarmaşık gibi sarmaktadır ülkeyi.

Bahaddin Bey oldum olası denizlere sevdalıdır. Mesleği icabı ömrü denizlerde geçmiştir.

Osman adında çok sevdiği bir öğrencisi vardır. Birlikte sohbetlere giderler. Esnaf ziyaretleri yaparlar, akşamlar birlikte çay-çorba içerler.

Bahaddin Bey, herkesin yardımına koşmayı seven biridir. Gölçük depreminde onu bir evin enkazından taşları kaldırırken bulan arkadaş "ne yapıyorsun burada" der. "Enkazda, ailesi ile birlikte meslektaş bir kardeşim var." der.

Az sonra enkazın altından kucağında ölmüş oğlu ile komada bir adam çıkar. Adamın eşi de enkazın altında kalmıştır. Adam kendine geldikten sonra, "Oğlum, 'Baba! Bahaddin Abi de gelmedi artık kimse gelmez' diye diye öldü." der. Osman'la ülkelerinden ayrılmadan önceki son gün yine buluşurlar.

BAHATTİN BEY'İN İÇİNDE FIRTINALAR KOPUYORDU

Rüyaları bile altüst eden bir fırtınadır bu. Körfezin öfkesinden oldum olası korkmaktadır. Bu defa içindeki sıkıntılar, ülkeyi esir alan bir felaketin habercisi gibidir.

"Osman biliyor musun, seni çok seviyorum" der Bahaddin Bey. "Ben de seni çok seviyorum. Ama abi gitmelisin buralardan." der Osman.

"Kaç defadır söylüyorsun bunu ama ben ülkemi nasıl terk ederim Osman, eşimden, çocuklarımdan, dostlarımdan nasıl ayrılırım?"

"Baksana abi öfke dalga dalga kabarıyor. Her gün yüzlerce insan tutuklanıyor."

"İyi de ben suçlu değilim ki!"

"Suçlular değil zaten suçsuzları tutukluyorlar. Burada herkes seni tanıyor. İnsanlara sohbet ediyordun, esnafları ziyaret ediyordun. Okul yapalım, yurt yapalım, çocuklarımıza sahip çıkalım diyordun."

"İyi de bunlar suç değil ki..."

"Hazreti Yusuf da suçlu değildi.

Ama saraylılar kendi suçlarını örtbas etmek için Yusuf'u kurban seçmişlerdi."

"İlla gideceksek birlikte gidelim o zaman."

"Tamam birlikte gidelim" der Osman.

Oturdukları kanepeden kalkarlar.

Sonraki gün şehir derin uykuda iken aileleri ile vedalaşırlar. Bahaddin Bey sarılr çocuklarına, öper, koklar onları.

"Bahaddin dünya gözüyle bir daha görüşemeyeceğiz galiba" der hanımı.

Bir ömür boyu denizlerin dalgalarıyla savaşmış insan kalbinin derinliklerinden kabaran dalgaların arasında kalır. Gözleri dolar.

Kızı ve oğlu da şaşırırlar analarının bu sözlerine. "Anne, babam ölüme gitmiyor ya!" "Ne bileyim yavrularım içimde garip bir his var işte."

Muhacir Osman'la, ellerinde bavullarla Ağustos sıcaklığında yürürler. Bilemedikleri bir gurbete doğru yol alırlar. Sınırları bir bir geçerek bir kuzey ülkesine gelirler. Oraya iltica ederler. Çileli gurbet günleri başlar. Sevdikleri

çok uzaklardadır, sadece anılarını, özlemlerini getirebilmişlerdir. Kader onları önce birlikte oldukları ülkede ayırır.

Muhacir Osman'ı kuzeyin başka bir ülkesine gönderirler. Bahaddin Bey bir iki arkadaşı ile kalmaya başlar. Kuzeyin o soğuk ülkesine geleli iki yıla yaklaşmış olmasına rağmen bir türlü oturum alamaz.

Artık ümidini yitirir. Almanya'daki tanıdıklarının yanına gider. 250 avroya tuttuğu tek odalı bir evde bir başına kalmaya başlar. Ne yazık ki iki yıla yakın kaldığı Almanya da oturum vermez.

YÜREĞİ İYİDEN İYİ YORULUYORDU

Ülkesinden ayrılmalı dört yıla yaklaşmıştır. Yuvası kuşlar gibi gurbette gezmektedir. Alman polisi nezaretinde ilk geldiği Kuzey ülkesine geri gönderilir. Burada günlerce yarı hapisane gibi bir yerde tutulur. Sık sık telefonda çakır gözlü muhacir Osman'a dert yazar;

Bana "Seni ülkene geri göndereceğiz, diyorlar." "Ben de, beni ölüme gönderecekseniz, burada öldürün daha iyi, diyorum onlara."

Üzüntü kederle birlikte bir de korona virüsü ciğerlerine misafir olunca yattığı gurbetteki hastane odasından sağ çıkamaz.

Adeta Rabbim der ki; "Bahattin kulum, seni ülkeler kabul etmedi, sana oturum vermediler mi? Senin pasaportun yok mu? Senin vizen yok mu? Senin çoluk çocuğun yanında değil mi? Birisi Amerika'da bazıları başka bir yerde mi? Eşin Türkiye'de mi? gel öyleyse!"

Bu, herkesin yardımına koşan güzel yürekli insanın ömrü gurbetteki bir hastane odasında son buldu. O denizleri seviyordu. Uçsuz bucaksız denizleri andıran çakır gözleri de.

Bazılarını toprak çekkerdi ama onu denizler çektir. Ve Baltık Denizi'ne nazır şehirde bir hastane odasında bir başına Hakk'a yürüdü. Mekânı Cennet olsun.